

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/117/2019
Identifikačné číslo spisu:	8116216549
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8116216549.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne R Collectors s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanej Ľ. Y. (predtým E.), bytom T. X, M., V. T. I., o zaplatenie 1.984,57 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24 Csp 46/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. septembra 2018 sp. zn. 19 Co 58/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. januára 2018 č. k. 24 Csp 46/2016-74 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 530,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 21. januára 2016 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50,- € mesačne, vždy do posledného dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,74 %.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 20. septembra 2018 sp. zn. 19 Co 58/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v napadnutej časti náhrady trov prvoinštančného konania potvrdil (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“); sporovým stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, poukázal na správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, a to aj pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodov uvedených v § 421

ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Podľa jej názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože otázka vyžadovania rozčlenenia splátky v zmluve o spotrebiteľskom úvere je vyriešená ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vyjadrenie o vnútornej skladbe tej-ktorej splátky; odvolací súd sa pri riešení uvedenej právnej otázky od tejto ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odklonil (poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 56/2018). Vychádzajúc z obsahu spotrebiteľskej zmluvy, zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, zákona č. 129/2010 Z. z. a dôvodovej správy k nemu, rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozhodnutí krajských súdov a zásady spravodlivosti má žalobkyňa za to, že v danom prípade nie je možné ustáliť, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.; táto právna otázka v praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola riešená.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa ustanovenia § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

7. V danom prípade bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúci sa zamietnutia žaloby žalobkyne (dovolatelky) o zaplatenie zostatku uplatňovanej istiny vo výške 1.453,81 € a príslušenstva. Predmetom dovolacieho konania je teda výrok, týkajúci sa peňažného plnenia (istiny) vo výške 1.453,81 €. Na príslušenstvo tohto peňažného plnenia (istiny) sa podľa ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP neprihliada. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (18. júna 2016) bola 405,- € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania (1.453,81 €) neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu (4.050,- €) obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 80/2017, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

8. Hoci v preskúmvanej veci ide o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolaťom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolaťom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je

všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

9. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.